

chuyện mây con sông

phạm đình đức
(viết theo âm điệu dân ca)

J=68

Con sông quê cũ vẫn lững lờ trôi Chở bao màu mỡ đắp
Mênh mông muôn sóng nhấp nhô Biển Đông Réo vui chờ nước sông
Thương Sông trong buổi tóc mai mười ba Đến nay giòng nước đã

bồi Ai dành chấn lối Đế dòng rẽ nhánh chia đồi Quê
Hồng Nhập dòng sông Hương Đổ về dòng Cửu Long Giang Ta
già Hãng hờ cơn gió Lõ làng thổi tháng năm qua Yêu

xưa ngọt ngào câu hò Trữ tình giọng ngâm cô gái
mơ một ngày nước vè Đổ đầy bao con sông khát
sao một dòng tóc ngà Đổi màu theo non sông nổi

quê Chèo đưa bao kẻ qua đò Ai người tình quê có nhớ
khai Chảy qua khắp néo đạt dào Đổ tràn tình quê ai ngóng
trôi Người đi khuất néo chân trời Kẻ còn chờ bên con nước

không Làn gió níu nỗi yên bình Vương vấn quá nắng quê
trong Niềm nhớ mấy ngã quay về Tình xưa nghĩa cũ câu
trôi Tình xưa nghĩa cũ cưng dành Bèo trôi theo nước non

mình Đế lòng nhặt khoan trong ân tình Mây nhánh sông ngày xưa
thề Thanh bình tự do trên bến quê Hãy giữ trong niềm đau
trôi Giữ lòng dù với sông nước ơi Có nhớ thương gì nhau

còn bao lưu luyến nhớ thuở đò đưa Sông vẫn lững lờ trôi
người ơi hãy nhớ xót xa giùm nhau Như nhánh sông hợp tan
thì Sông hãy nhớ biển xưa còn sâu Sông có trôi về đâu

chạm dòng non nước biết bao u hoài
mà tình non nước nhớ thương giọt ngàn
thì đừng quên con bến xưa lặng sầu